Súd:	Okresný súd Nitra
Spisová značka:	17C/59/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4121214323
Dátum vydania rozhodnutia:	21. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI:	ECLI:SK:OSNR:2023:4121214323.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v spore žalobcov v 1. rade: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., v 2. rade: D. B., nar. XX.X.XXXX, C. XXX, XXX XX C., a v 3. rade: E. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., v zastúpení SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, proti žalovaným v 1. rade: F. G., nar. XX.X.XXXX, C. XXX, XXX XX C., v zastúpení JUDr. Pavol Gráčik, advokát so sídlom Nitra, Farská 40 a v 2. rade: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 00 585 441, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, v zastúpení JUDr. Danuše Tichá s.r.o., so sídlom Bratislava, Nám. Martina Benku 6, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 60.000,- eur s príslušenstvom, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 10.000 eur a žalobkyni v 2 rade sumu 10.000 eur a žalovanému v 3 rade sumu 10.000 eur a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia druhého žalovaného.

II. Žalobcovia v 1., v 2. a v 3. rade majú proti žalovaným v 1. a v 2. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného.

III. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

o d ô v o d n e n i e :

1./ Žalobca sa žalobou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal, aby súd zaviazal žalovaného v 1. rade na zaplatenie sumy vo výške 25.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy žalobcom v 1. a 2. rade, zároveň, aby zaviazal žalovaného v 1. rade titulom náhrady nemajetkovej ujmy zaplatiť žalobcovi v 3. rade sumu vo výške 30.000,- eur.
Zároveň žiadal, aby súd zaviazal žalovaného v 2. rade titulom náhrady nemajetkovej ujmy zaplatiť žalobcom v 1. a 2. rade každému jednotlivo sumu vo výške 33.328,- eur a žalobcovi v 3. rade titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu vo výške 33.404,- eur.
Žalobcovia predmetnú žalobu odôvodnili tým, že dňa 10.03.2020 v čase približne o 18.20 hod. viedol F. G. ako vodič osobné motorové vozidlo značky Alfa Romeo s EČV: H. XXXXX po účelovej komunikácii medzi obcami Kolíňany a Čeľadice v blízkosti vodnej nádrže Kolíňany.
F. G. neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam motorového vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky, čím sa dostal s motorovým vozidlom do smerovej nestability a následne po intenzívnom brzdení do priečneho šmyku a protismeru, kde v rovnakom čase pri pravom protismernom okraji vozovky išiel na bicykli A. B., do ktorého motorové vozidlo narazilo a dôsledkom nárazu bol A. B. vymrštený do odvodňovacieho kanála mimo vozovky,

pričom následkom nárazu došlo u Petra Lacu k úrazovo - krvácavému šoku pri vzniku viacerých zranení (polytraumy) s následkom smrti v čase 19.00 hod. (teda približne 40 minút po náraze).
Žalobcovia v žalobe uviedli, že F. G. bol zároveň prevádzkovateľom motorového vozidla, pričom motorové vozidlo bolo v čase tragickej dopravnej nehody poistené v poisťovni prostredníctvom poistnej zmluvy č. 6603529947, ktorej predmetom bolo poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v zmysle zákona č.381/2001 Z.z.1,1. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorové vozidla v znení neskorších predpisov.
Trestným rozkazom zo dňa 08.04.2021 bol F. G. uznaný za vinného zo zavinenia tragickej dopravnej nehody závažnejším spôsobom konania, čím spáchal prečin usmrtenia podľa ust. § 149 ods. l, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na ust. § 138 písm. h) Trestného zákona.
Trestným rozkazom mu bola zároveň uložená povinnosť nahradiť nemajetkovú ujmu vo výške 10.000,- EUR a to žalobcom v 1. a 2. rade, žalobcovi v 3. rade nahradiť nemajetkovú ujmu vo výške 5.000,- eur, pričom so zvyškom nárokov boli žalobcovia odkázaní na civilné konanie.
Žalobcovia v žalobe tvrdili, že si v trestnom konaní uplatňovali nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 35.000,- eur, a touto žalobou si uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v tej časti, ktorá im nebola priznaná trestným rozkazom.
Žalobcovia v žalobe uviedli, že tragická dopravná nehoda zmenila život celej rodiny od základov, strata prvorodeného syna je pre rodičov vždy trvalým zásahom do ich života, nakoľko prvým. dieťaťom môže byť len jedno dieťa, žalobcovia v 1. a 2. rade túto stratu považujú za neprekonateľný smútok a rovnako intenzívne je tiež strata jediného staršieho brata na strane žalobcu v 3. rade. Rodičia i brat stratili navždy možnosť tráviť s nebohým spoločné chvíle, porozprávať sa s ním, objať ho.
Žalobcovia v žalobe uviedli, že rodinu hlboko zasiahlo i samotné konanie a správanie sa žalovaného v 1. rade po tragickej dopravnej nehode, žalovaný v 1. rade sa im osobne neospravedlnil a neprejavil osobne ľútosť nad stratou ich syna a brata, neprejavil svojím životom žiadny náznak spoločenskej nápravy a ľútosti nad spôsobeným činom.
Žalobcovia v žalobe tvrdili, že v dôsledku tragickej dopravnej nehody došlo k zásahu do osobnostných práv ich rodiny a to usmrtením blízkej osoby a to syna a brata zároveň, kde tragickú dopravnú nehodu spôsobil vedením motorového vozidla žalovaný v 1. rade.
Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy nie kompenzovať fyzickú absenciu zomrelého, milovaného syna a brata, ale pokúsiť sa nahradiť pozostalým nemateriálnu ujmu, prejavujúcu sa v ich konkrétnych subjektívnych pocitoch, zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu a poskytnúť čo najúplnejšiu a najúčinnejšiu občianskoprávnu ochranu osobnosti fyzickej osoby.

2./ Súd prvej inštancie v predmetnej veci rozhodol rozsudkom č.k. 17C/59/2021-243 zo dňa 13.12.2022 a to tak, že:
I. Súd konanie v časti vo výške 1.824 eur vo vzťahu k žalobcovi v 1 rade zastavuje.
II. Súd konanie v časti vo výške 1.824 eur vo vzťahu k žalobcovi v 2 rade zastavuje.
III. Súd konanie v časti vo výške 912 eur vo vzťahu k žalobcovi v 3 rade zastavuje.
IV. Žalovaní v 1 a v 2 rade sú povinní zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu 10.000 eur a žalobkyni v 2 rade sumu 10.000 eur a žalovanému v 3 rade sumu 10.000 eur a to do troch dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť plnenia druhého žalovaného.
V. Žaloba sa vo zvyšku zamieta.
VI. Žalobcovia v 1., v 2. a v 3. rade majú proti žalovaným v 1. a v 2. rade nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu toho plnenia povinnosť druhého žalovaného.
VII. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.
Voči predmetnému rozsudku bolo podané odvolanie a Krajský súd v Nitre ako odvolací súd uznesením č.k. 25Co/61/2023-334 zo dňa 02.08.2023 v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti náhrady trov konania vo IV, VII, VIII. výrok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.
Krajský súd ako odvolací súd vo svojom uznesení uviedol, že súd prvej inštancie správne posúdil vecnú pasívnu legitimáciu žalovaných a danosť nároku žalobcov a preto sa v ďalšom konaní a rozhodnutí nebude zaoberať týmito námietkami žalovaných, pretože názor odvolacieho súdu je preň záväzný. Odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie len pre nevyporiadanie sa s námietkou spoluzavinenia a nedostatočného odôvodnenia rozsudku v tejto časti a preto súd prvej inštancie doplní dokazovanie v naznačenom smere, vyhodnotí výsledky vykonaného dokazovanie a vo veci opätovne rozhodne.

3./ Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

4./ Súd prvej inštancie v z mysle intencií Krajského súdu v Nitre v predmetnej veci vytýčil termín pojednávania.

5./ Právny zástupca žalobcu v 2. rade svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd predmetnú vec pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti a preto súd v predmetnej veci postupoval v zmysle § 180 Csp .

6./ Právny zástupca žalovaného 2.rade vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že aj s prihliadnutím na jeho doterajšiu argumentáciu vo veci samej aj v tomto štádiu sporu považuje žalobu za nedôvodnú v celom rozsahu (s ohľadom na právoplatný trestný rozkaz a tam už priznanej sumy náhrady žalobcom za vec už právoplatne rozhodnutú), a teda navrhuje, aby súd po posúdení skutkovej a právnej stránky prejednávanej veci, žalobu v zostávajúcej časti voči žalovanému 2. rade zamietol a priznal žalovanému v 2.rade nárok na náhradu trov konania.
Ďalej uviedol, že pokiaľ však je nutné zohľadniť aj závery a právne názory odvolacieho súdu v uznesení, ktorými je konajúci súd viazaný, potom žalovaný 2/ trvá na tom, že suma náhrad nemajetkovej ujmy požadovaná žalobcami je nepreukázaná, expresívna, nespravodlivá neproporcionálna v rozpore so súdnou praxou a to nielen konajúceho odvolacieho súdu ako už žalovaný 2/ poukázal viacerými rozhodnutiami v obdobných prípadoch a nezohľadňuje ani sumy náhrad priznaných už trestným rozkazom a ani okolnosti na strane nebohého A. B. t.j. spoluvinu, čo je však v zmysle zákona a to § 441 ods. OZ a napokon aj § 5 ods. 1 písm. h) ZoPZP nevyhnutné.

7./ Právna zástupkyňa žalobcov v rámci procesného útoku uviedla, že k znaleckému posudku ako aj ku skutočnostiam ňom uvedených sa vyjadrovali počas celého prvostupňového konania, pričom vo svojich vyjadreniach poukazovali na skutočnosť, že aj zo znaleckého posudku vyplýva, že zavinenie dopravnej nehody došlo zo strany žalovaného, pričom pre úplnosť poukazuje napr. na stranu 40 znaleckého posudku, kde je vyslovene uvedené, že žalovaný v 1. rade cyklistu videl a to okrem iného aj s poukázaním na reflexné prvky samotného bicykla. V znaleckom posudku na tejto strane je uvedené, že po prejazde pravotočivej zákruty smeroval svetelný kužeľ z predných svetiel motorového vozidla Alfa Romeo do smeru pohybujúceho sa cyklistu a teda pohyb vodičom vozidla bol rozpoznateľný. Z uvedeného má za to, že neobstojí ani argumentácia, že by cyklista nebol rozpoznateľný z dôvodu absencie akýchkoľvek odrazových alebo svetelných prvkov, pričom za najdôležitejšiu časť znaleckého posudku považuje závery znalca, ktorý uvádza, že o možnostiach zabránenia dopravnej nehody je možné hovoriť v prípade nižšej počiatočnej rýchlosti vozidla, ktoré viedol žalovaný v 1. rade a prispôsobením jazdy jeho schopnostiam a stavu vozovky.
Ďalej uviedla, že z uvedeného dôvodu má za to, že nemajetková ujma, ktorú súd priznal v prvostupňovom konaní je dôvodná.
Právna zástupkyňa žalobcu v záverečnej reči uviedla, že vzhľadom na to, že v danom konaní žalobcovia uviedli veškerú svoju argumentáciu podporujúcu podanou žalobou, ako aj poukázali na konkrétne strany znaleckého posudku, v ktorom je jasne dané zavinenie žalovaného v 1. rade, pričom rovnako poukázali na skutočnosť, že spoluzavinenie cyklistu nie je dané. Žalobcovia trvajú na tom, že podaná žaloba bola dôvodná a navrhujú, aby súd rozhodol tak, ako to urobil vo svojom prvom rozsudku.

8./ Žalobca v 1. rade v rámci procesného útoku uviedol, že by chcel upriamiť pohľad na zákon v cestnej premávke č. 8/2009, § 9 spôsob jazdy, vodič je povinný na vozovke, alebo v jazdnom pruhu jazdiť vpravo, pri pravom okraji vozovky. Podľa súdno-znaleckého posudku je jednoznačné, že odporca v 1. rade svojím automobilom prešiel do protismeru, syn A. jazdil na bicykli správne, pri pravom okraji vozovky, taktiež mám za to, že ho v dostatočnej vzdialenosti videl, čomu prislúchala aj jeho reakcia počas šmyku a manipulácia riadenia vozidla, pretože náraz do môjho syna nebol smerovaný prednou časťou vozidla.

9./ Právna zástupkyňa žalovaného v 1. rade v rámci procesnej obrany uviedla, sa pridržiavajú všetkých doterajších podaní a tak isto sa pridržiava aj posledného vyjadrenia a má za to, že zo znaleckého posudku vyplýva viacero pochybení na strane nebohého, ktoré odôvodňujú zníženie výšky nemajetkovej ujmy.
Právna zástupkyňa žalovaného v 1.rade v záverečnej reči uviedla, že naďalej trvajú na tom, že nemajetkovú ujmu je možné subsumovať pod škodu v zmysle zákona o PZP a z toho dôvodu navrhuje

zamietnuť žalobu vo vzťahu k žalovanému v 1. rade a pokiaľ sa súd s touto argumentáciou nestotožní, žiada znížiť výšku majetkovej ujmy s poukazom na okolnosti nehodového deja a to najmä na porušenie na strane nebohého.

10./ Súd posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán sporu a vykonal dokazovanie listinami, ktoré predložili a z ktorých považoval za preukázané nasledovné skutočnosti

10a./ Z pripojeného trestného spisu 5T/22/2021 a to konkrétne z trestného rozkazu vydaného dňa 08. apríla 2021 bolo zistené, že obvinený – žalovaný v 1. rade F. G. bol trestným rozkazom uznaný za vinného, že dňa 10.03.2020 v čase približne o 18:20 hodine viedol ako vodič osobné motorové vozidlo značky alfa Romeo s evidenčným číslom H. XXX D. po účelovej miestnej komunikácii medzi obcami Kolíňany a Čeľadice, v blízkosti vodnej nádrže Kolíňany, pričom pri prejazde pravotočivej zákruty v rozpore s ustanovením § 16 ods. 1 zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky, s vozidlom sa dostal do smerovej nestability a následne po intenzívnom brzdení do priečneho šmyku, pričom prešiel s vozidlom v rozpore s ustanovením § 9 ods. 1 zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke do protismeru, kde v tom čase pri pravom protismernom okraji vozovky viedol bicykel značky Kellys Peter Laca, následkom čoho došlo k nárazu pravej strany vozidla do cyklistu, ktorý bol následne vymrštený do odvodňovacieho kanála mimo vozovku, pričom následkom nárazu do Petra Lacu došlo u neho k úrazovo – krvácavému šoku, pri vzniku viacerých zranení (polytraumy) s následkom smrti dňa 10.03. v čase o 19:00 hodine, teda, inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania- porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, tým spáchal, prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona.
Za to mu súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý sa podmienečne odkladá na skúšobnú dobu na 3 roky a zároveň bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 5 rokov.
Z trestného rozkazu bolo zistené, že bol povinný uhradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni čiastku vo výške 64,04 eur, A. B. škodu vo výške 11.268 eur, D. B. škodu vo výške 10.000 eur a maloletému E. B. škodu vo výške 5.000 eur, pričom so zvyškom svojich uplatnených nárokov boli odkázaní na náhradu škody na civilné konanie.

10b./ Zo znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní znalcom Doc. Ing. Ľubomír Hujo, ohľadom posúdenia vzniku, priebehu a príčiny nehodového deja zo dňa 10.03.2020 bolo zistené, že na základe vykonaných analýz a zdokumentovaných faktov je možné za technickú príčinu vzniku dopravnej nehody označiť nesprávnu techniku jazdy vodiča motorového vozidla Alfa Rome, ktorý z technického hľadiska neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam a povahe vozovky, respektíve iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, dostal sa pri prejazde miernou pravotočivou zákrutou s vozidlom do smerovej nestability, pričom pravdepodobne pri nesprávnej reakcii na vzniknutú dopravnú situáciu sa s vozidlom dostal do priečneho šmyku.
Vodič v snahe dostať vozidlo pod kontrolu zmenil smer jazdy, následne reagoval na pohyb cyklistu pohybujúceho sa oproti zmenou smeru jazdy a brzdením, pričom s vozidlom prešiel do koridoru pohybu cyklistu, čím došlo k vytvoreniu kolíznej situácie a následne k zrážke vozidla s cyklistom.
Cyklista z dôvodu vyvolaného dopravnou situáciou v jeho koridore jazdy, nemal z technického hľadiska vytvorené možnosti zrážke zabrániť, z uvedeného dôvodu nie je možné považovať techniku jazdy cyklistu za nesprávnu.
S ohľadom na skutočnosť, či má cyklista povinnosť pohybovať sa na bicykli s takým osvetlením, ktoré svojou svietivosťou zodpovedá svietivosti predpísanej zákonnými ustanoveniami, tak nesprávna technika jazdy cyklistu spočívala v tom, že za zníženej viditeľnosti sa pohyboval na bicykli bez predpísanej výbavy, pričom rozhodujúcim chýbajúcim prvkov jeho výbavy bolo svietidlo svietiacim dopredu bielym svetlom.

11./ Súd pri rozhodovaní o návrhu vychádzal najmä z týchto ustanovení zákona :

12./ Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

13./ Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

14./ Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

15./ Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

16./ Podľa § 15 Občianskeho zákonníka, po smrti fyzickej osoby patrí uplatňovať právo na ochranu jeho osobnosti manželovi a deťom, a ak ich niet, jeho rodičom.

17./ Podľa § 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

18./ Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

19./Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

20./ Podľa § 441 Občianskeho zákonníka, ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

21./ Podľa § 427 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu zodpovedajú za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

22./ Podľa § 428 Občianskeho zákonníka, svojej zodpovednosti sa nemôže prevádzateľ zbaviť, ak bola škoda spôsobená okolnosťami, ktoré majú pôvod v prevádzke. Inak sa zodpovednosti zbaví, len ak preukáže, že sa škode nemohlo zabrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno požadovať.

23./ Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákona o PZP“), poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

24./ Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu
a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,
b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou veci,
c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,
d) ušlého zisku.

25./ Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

26./ Podľa § 5 ods. 1 písm. h) zákona o PZP, ak poistná zmluva neustanovuje inak, poisťovateľ nenahradí z poisteného škodu, ak ide o zodpovednosť za škodu, h) ktorej vznik nie je v príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou.

27./ Podľa § 193 veta tretia CSP, je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

28./ V zmysle § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

29./ Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

30./ Podľa § 16 ods. 1 Zák. č. 8/2009 Z.z. zákon o cestnej premávke, vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôsobiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

31./ Na základe vykonaného dokazovania, ako aj z vyššie zisteného skutkového stavu mal súd jednoznačne za preukázané, že žaloba podaná žalobcami je v celom rozsahu dôvodná. V predmetnej veci nárok uplatnený proti žalovaným predstavoval nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vzniknutej zásahom do práv na ochranu osobnosti žalobcov v 1. až v 3. rade - práva na súkromie a rodinný život - podľa § 11, § 13 Občianskeho zákonníka.

32./ Predmetom sporu bola náhrada nemajetkovej ujmy, ktorou sa žalobcovia domáhali voči žalovaným v 1. a v 2. rade.
Voči žalovanému v 1. rade z titulu, že zapríčinil dopravnú nehodu, pri ktorej došlo k usmrteniu najstaršieho syna žalobcov v 1. a 2. rade a brata žalobcu v 3. rade a v trestnom konaní bol uznaný vinným, že inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, čím spáchal, prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona a bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, ktorý bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu na 3 roky a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 5 rokov.
Voči žalovanému v 2. rade z titulu, že žalovaný v 1. rade mal u žalovaného v 2. rade poistené motorové vozidlo.
Zároveň nebolo sporné, že žalovanému v 1. rade bola v trestnom konaní uložená povinnosť uhradiť Všeobecnej zdravotnej poisťovni čiastku vo výške 64,04 eur, A. B. škodu vo výške 11.268,- eur, D. B. škodu vo výške 10.000,- eur a maloletému E. B. škodu vo výške 5.000,- eur, pričom so zvyškom svojich uplatnených nárokov boli odkázaní na náhradu škody na civilné konanie.
Čo sa týka pasívnej legitimácie žalovaného v 2. rade, Krajský súd v Nitre ako odvolací súd vo svojom zrušujúcom Uznesení v predmetnej veci na strane č. 11 – 18 zdôvodnil pasívnu legitimáciu žalovaného pričom uviedol, že pasívna legitimácia žalovaného v 2. rad, ktorý je poistiteľom a jeho povinnosť zaplatiť náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch pozostalým po obetiach dopravných nehôd krytú povinným zmluvným poistením podľa zák. č. 381/2001 Z.z. je daná a preto sa súd prvej inštancie už otázkou pasívnej legitimácie nezaoberal, pretože vyslovený právny názor odvolacieho súdu je preň záväzný.

33./ V konaní medzi stranami sporu vzhľadom na danosť základu nároku zostala sporná výška uplatňovanej nemajetkovej ujmy žalobcami. Povinnosťou súdu podľa § 441 OZ bolo zistiť, či k škode a k nemajetkovej ujme došlo aj zavinením poškodeného a či škoda nebola spôsobená výlučne jeho zavinením
S poukazom na rozsudok NS SR zo dňa 27. 10. 2010 č. k. 1Cdo/77/2009 na úspešnosť žalobcov pri uplatňovaní nároku na ochranu osobnosti podľa § 13 OZ v prípade, keď žalovaný neoprávnene zasiahol do ich osobných práv zavinením dopravnej nehody, pri ktorej zahynul jej blízky príbuzný nie je zásadne nutné, aby konanie samej dotknutej osoby (nebohého) muselo byť po právnej stránke bezzávadné.
Na to, aby oprávnená osoba mala právo domáhať sa ochrany osobnosti sa vyžaduje a zároveň stačí, aby išlo o neoprávnený zásah do práv na ochranu osobnosti. Ide potom o objektívnu zodpovednosť bez ohľadu na zavinenie. Správanie samej dotknutej osoby pri neoprávnenom zásahu sa stáva právne významným až pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa § 13 ods. 2 OZ, ktorú výšku určuje súd podľa závažnosti ujmy a podľa okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo (§ 13 ods. 3 OZ).

34./ Právny zástupca žalovaného v 2. rade navrhol, aby súd prihliadol na skutočnosť, že neb. Laca bezprostredne pred vznikom dopravnej nehody bol jazdiaci na bicykli v tmavom oblečení bez osvetlenia, ako aj na skutočnosť, ktorú znalec z odboru cestná doprava konštatoval vo svojom znaleckom posudku a to, na nesprávnu techniku jazdy cyklistu (neb. P. Lacu), keď za zníženej viditeľnosti sa pohyboval na bicykli bez predpísanej výbavy, pričom rozhodujúcim chýbajúcim prvkom jeho výbavy bolo svetielko svietiace dopredu bielym svetlom, ako aj skutočnosť, že v uvedenom prípade sa jedná o horský bicykel, ktorého výbava nespĺňala podmienky na prevádzku v cestnej doprave.
Tvrdil, že na tieto skutočnosti treba prihliadnuť ako aj na skutočnosť, že v rámci trestného konania bola žalobcom priznaná náhrada nemajetkovej ujmy pričom má za to, že výška tejto priznanej ujmy je postačujúca a priznanie neprimerane vysokej náhrady žalobcom vo veci samej by teda bolo nielen v rozpore s princípom proporcionality ale mohlo by byť považované (universe) za nespravodlivé voči ostatným pozostalým (už odškodneným) .

35./ K tvrdenej obrane žalovaného v 2. rade súd prvej inštancie vychádzal zo znaleckého posudku, ktorý bol vypracovaný v trestnom konaní znalcom Doc. Ing. Ľubomír Hujo, ohľadom posúdenia vzniku, priebehu a príčiny nehodového deja zo dňa 10.03.2020.
Zo znaleckého posudku bolo zistené, že technickou príčinou vzniku nehodového deja bolo vyvolanie kolízie situácie vodičom motorového vozidla Alfa Romeo evidenčné číslo H. XXX I., ktorý nedostatočne vyhodnotil dopravnú situáciu, neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam a povahe vozovky, respektíve iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, vodič sa dostal pri prejazde miernou pravotočivou zákrutou s vozidlom do smerovej nestability, pričom pravdepodobne pri nesprávnej reakcii na vzniknutú dopravnú situáciu sa s vozidlom dostal do priečneho šmyku.
V snahe dostať vozidlo pod kontrolu zmenil vodič smer jazdy, následne reagoval na pohyb cyklistu pohybujúceho sa oproti zmenou smeru jazdy a brzdením, pričom s vozidlom prešiel do koridoru pohybu cyklistu, čím došlo k vytvoreniu kolíznej situácie a následne k zrážke vozidla s cyklistom.
Cyklista z dôvodu vyvolaného dopravnou situáciou v jeho koridore jazdy, nemal z technického hľadiska vytvorené možnosti zrážke zabrániť, z uvedeného dôvodu nie je možné považovať techniku jazdy cyklistu za nesprávnu.
S ohľadom na skutočnosť, či má cyklista povinnosť pohybovať sa na bicykli s takým osvetlením, ktoré svojou svietivosťou zodpovedá svietivosti predpísanej zákonnými ustanoveniami, tak nesprávna technika jazdy cyklistu spočívala v tom, že za zníženej viditeľnosti sa pohyboval na bicykli bez predpísanej výbavy, pričom rozhodujúcim chýbajúcim prvkov jeho výbavy bolo svietidlo svietiacim dopredu bielym svetlom.
Argumentácia právnych zástupcov žalovaných, že bicykel nespĺňal podmienky na prevádzku v cestnej premávke a že chýbajúcim prvkom výbavy cyklistu bolo svietidlo svietiace dopredu bielym svetlom, že cyklista bol oblečený v čiernom je absolútne irelevantné, vzhľadom na stanovisko znalca, že hlavnou príčinou vzniku nehodového deja bola výlučne skutočnosť, že žalovaný v 1. rade nedostatočne vyhodnotil dopravnú situáciu, neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, poveternostným podmienkam a povahe vozovky, respektíve iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, vodič sa dostal pri prejazde miernou pravotočivou zákrutou s vozidlom do smerovej nestability, pričom pravdepodobne pri nesprávnej reakcii na vzniknutú dopravnú situáciu sa s vozidlom dostal do priečneho šmyku, z čoho jednoznačne vyplýva, že k dopravnej nehode došlo výlučne zavinením žalovaného v 1. rade vychádzajúc aj z tej skutočnosti, že žalovaný mal možnosť rozpoznať pohyb cyklistu, ktorý sa pohyboval po pravom okraji miestnej komunikácie a jeho rozpoznanie mu umožňovali reflexné prvky umiestnené na bicykli, ktoré sa stali pre vodiča rozpoznateľné v okamihu, keď svetelné lúče z predných svetiel dopadali na tieto prvky a tie sa odrážali v smere oproti pozorovateľovi, teda vodičovi, čiže smer pohybujúceho sa cyklistu bol vodičom rozpoznateľný a preto je irelevantné, či mu svietilo dopredu biele svetlo.
Vzhľadom na takto zistené skutočnosti zo znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní, súd prvej inštancie vylúčil spoluzavinenie poškodeného na vzniku dopravnej nehody.

36./ Vychádzajúc z § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, určenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch súdom neustanovuje zákon žiadne medze. Pre určenie tejto výšky náhrady nemajetkovej ujmy sú však zakotvené taxatívne dve kritéria: závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy (čím závažnejšia je čo do svojej intenzity i svojho trvania, tým vyššia by mala byť aj čiastka peňažného zadosťučinenia) a ďalej veľmi široko chápané okolnosti, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby

došlo (pričom vždy musia byť zisťované okolnosti nielen na strane pôvodcu zásahu, ale aj na strane postihnutej osoby, konkrétne, napríklad, aký je podiel samotnej postihnutej osoby na priebehu činnosti pôvodcu vyúsťujúcej do neoprávneného zásahu).
Maximálna čiastka peňažného zadosťučinenia, ktorú môže súd priznať, je ohraničená výškou žalobcom požadovaného peňažného zadosťučinenia, ktorá musí byť zrejmá zo žalobného návrhu. Súd musí prihliadnuť aj k naplneniu požiadavky účinného primeraného zadosťučinenia za vzniknutú nemajetkovú ujmu, ale i k požiadavke nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Vodiacimi parametrami proporcionálne spravodlivého zadosťučinenia je atribút primeranosti, ktorý je rozhodujúcim kritériom priznávania odškodnenia, aby bol dosiahnutý účel kompenzácie. Rozhodujúcim je preto zvažovanie individuálnych okolností prípadu. Výška náhrady nemajetkovej ujmy musí tiež odrážať všeobecne zdieľané predstavy o spravodlivosti.
Judikatúra súdov v oblasti ochrany osobnosti sa zhoduje na primárnom význame vyrovnávacieho charakteru náhrady nemajetkovej ujmy, resp. zmiernení nepriaznivého následku neoprávneného zásahu.

37./ Čo sa týka samotných žalobcov v 1. až v 3. rade, súd prvej inštancie uvádza, že v dôsledku tragickej dopravnej nehody žalobcovia stratili možnosť viesť s nebohým súkromný a rodinný život a sú od jeho smrti ochudobnení o túto sféru prirodzených vzťahov s jedným z najbližších rodinných príslušníkov, sú ochudobnení o stratu radosti s ním prežívaných, o jeho budúci život, rodinu, prípadne vnúčatá a to práve protiprávnym konaním vinníka dopravnej nehody a to žalovaného v 1. rade, pričom práve jeho protiprávnym konaním došlo k nezvratnej deštrukcii týchto medziľudských rodinných väzieb tvoriacich základ a rámec súkromného života žalobcov a tým k zásahu do ich osobnostných práv.
Následky vzniknuté takýmto zásahom sú trvalé a neodstrániteľné, ochudobnenie v citovej oblasti je nenapraviteľné, išlo o nesmierne závažnú ujmu spôsobenú žalobcom stratou milovaného človeka syna, brata, v dôsledku čoho sú do budúcnosti ochudobnení o spoločný rodinný život.
Súd prvej inštancie uvádza, že smrť ako absolútna a nenahraditeľná strata predstavuje sama o sebe závažný zásah do práva na ochranu osobnosti, pričom spôsobuje ťažké psychické rozpoloženie a v prípade fungujúcej rodiny ako tejto, má za následok dlhotrvajúcu nemožnosť vyrovnať sa so stratou blízkeho človeka, napriek uplynutiu času.
Z vykonaného dokazovania mal súd preukázanú značnú citovú väzbu žalobcov v 1. a v 2. rade voči ich zosnulému synovi, citová väzba matka - syn, otec a syn bola veľmi intenzívna, žalobcovia v dôsledku tragickej nehody stratili prvorodeného syna, ku ktorému ich spájalo silné citové puto, pričom táto tragická udalosť sa veľmi nepriaznivo odrazila aj na ich osobnom, súkromnom ako aj pracovnom živote, čo je prirodzené a logické..
Žalobcovia v prvom a druhom rade v dôsledku tragickej smrti ich milovaného syna utrpeli citovú ujmu spočívajúcu v nepríjemných pocitoch úzkosti, smútku, zúfalstva a zo šoku zo smrti milovanej osoby, pričom poškodený v čase dopravnej nehody študoval na strednej odbornej škole, učil sa ako kuchár, mal ešte celý život pred sebou, ktorý v okamihu dopravnej nehody skončil.
Úmrtie blízkej osoby je za každých okolností traumatizujúcou skutočnosťou, ktorá má negatívny vplyv na pozostalých. Tento vplyv sa prejavuje u každej osoby rozdielne v závislosti od individuality jednotlivca, môže byť viditeľný navonok, ale aj skrytý vo vnútri. Každý človek smúti za svojimi blízkymi inak. Samotný smútok nad stratou zomrelej osoby je však sám osebe v prvom rade následkom straty blízkeho človeka a je slovne ťažko opísateľný..
V predmetnom spore bolo taktiež jednoznačne preukázané, že medzi poškodeným a žalobcom v 3. rade bola silná citová väzba, išlo o vzťah súrodenecký, vzťah medzi starším a mladším bratom, poškodený bol žalobcovi v 3. rade vzorom, strávili veľa spoločných chvíľ, žalobca v 3. rade stratil svojho brata vo veľmi útlom veku, ktorý mal o to vrúcnejší, milujúci a kamarátsky vzťah.
Súd považuje za preukázané, že tragické, náhle a neočakávané úmrtie poškodeného zasiahlo žalobcov takým spôsobom, že následky sú neodvrátiteľné a trvalé, ochudobnenie v citovej oblasti je nenapraviteľné.

38./ Je ďalej potrebné zdôrazniť, že výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je súdom určovaná voľnou úvahou, vždy však s prihliadnutím na zákonné kritéria závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnosti došlo. Určenie konkrétnej výšky náhrady potom musí zohľadňovať všetky okolnosti konkrétneho prípadu a musí byť v súlade s požiadavkou spravodlivosti. Závažnosť vzniknutej nemajetkovej ujmy sa posudzuje najmä s obsahom na jej intenzitu, rozsah a trvanie.

39./ Súd prvej inštancie sa pri výške nemajetkovej ujmy riadil kritériami ako bola závažnosť vzniknutej ujmy, ako aj okolnosti, za ktorých k ujme došlo. Zaoberal sa špecifickými okolnosťami daného prípadu a posudzoval intenzitu a rozsah ujmy. Zvážil tiež blízky citový vzťah žalobcov v 1. a 2. rade k ich nebohému synovi, žalobcu v 3. rade ako k svojmu bratovi, ako aj psychické následky straty blízkej osoby, zohľadnil aj veľmi mladý vek zosnulého v čase dopravnej nehody, rovnako aj okolnosti týkajúce sa vzniku dopravnej nehody, ktoré spočívali v nezodpovednom a neprimeranom vedení motorového vozidla žalovaného v 1. rade, ktorý dopravnú nehodu s následkom smrti syna žalobcov v 1. a 2/ a brata žalobcu v 3. rade zapríčinil.

40./ Súd konštatuje, že strata rodinného príslušníka, či už syna alebo brata je neodvrátiteľná ujmou pre žalobcov, takže v danom prípade súd má za to, že primeraným zadosťučinením je náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch zmysle ustanovenia § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka
Takisto je nepochybné, že vodič motorového vozidla svojim konaním zasiahol neoprávnene do osobnostných práv žalobcov takým spôsobom a takými následkami, pri ktorých nepostačuje zadosťučinenie v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka a v dôsledku toho im patrí náhrada spôsobenej nemajetkovej ujmy v peniazoch.
Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy je potrebné prihliadnuť na to, že táto tragická smrť prvorodeného syna žalobcov v 1. a 2. rade, ako aj smrť brata žalobcu v 3. rade je pre nich mimoriadnym zásahom do ich osobnostných práv, v tejto súvislosti je taktiež potrebné zohľadniť ako sa žalobcovia vyrovnali a aké dôsledky spôsobilo toto násilné pretrhnutie týchto väzieb, pričom žalobcovia v 1. a 2. rade stratili milujúceho syna, žalobca v 3. rade stratil staršieho brata, smrťou nebohého stratili jeho lásku a radosť s ním prežívanú, utrpeli citovú ujmu spočívajúcu v nepríjemných pocitoch úzkosti, smútku, zúfalstva a zo šoku zo smrti milovanej osoby.
Medzi fyzickými osobami existujú vzájomné sociálne, morálne, citové a kultúrne vzťahy, vytvorené v rámci ich súkromného a rodinného života, pričom porušením práva na život jednej z nich môže dôjsť k neoprávnenému zásahu do práva na súkromie druhej z týchto osôb. Právo na súkromie zahŕňa aj právo fyzickej osoby vytvoriť a udržiavať vzťahy s inými ľudskými bytosťami, najmä v citovej oblasti, aby tak fyzická osoba mohla rozvíjať a napĺňať vlastnú osobnosť. Protiprávne narušenie týchto vzťahov predstavuje neoprávnený zásah do práva na súkromie a rodinný život fyzickej osoby.
Pri určení celkovej výšky priznaného plnenia súd prvého stupňa skonštatoval, že je nepochybné, že žiadne finančné plnenie nedokáže zmierniť trápenie a žiaľ žalobcov v 1. až v 3. rade.
K primeranosti súd uvádza, že akákoľvek uplatnená výška náhrady škody (ujmy) nemôže ani zďaleka pokrývať skutočnú citovú ujmu, ktorá vznikla žalobcom v 1. a v 2. rade stratou ich najstaršieho syna a žalobcovi v 3. rade stratou brata, nakoľko táto je v peňažnej forme nemerateľná.

41./ Priznanie nemajetkovej ujmy nie je reparáciou. Je nespochybniteľné, že žiadna priznaná suma nenahradí žalobcom v 1. a v 2. rade ich syna a žalobcovi v 3. rade brata, jeho stratu budú pociťovať po celý život.

42./ Súd vec posúdil podľa ustanovenia § 11 a 13 Občianskeho zákonníka a skonštatoval, že ide o objektívnu zodpovednosť za neoprávnený zásah do osobnostných práv a je právne bezvýznamné, či k takémuto zásahu došlo zavinene alebo nezavinene. Porušením dopravných predpisov zo strany žalovaného v 1. rade došlo k tomu, že zo dňa na deň, náhle, šokujúco a nepredvídateľne prišli žalobcovia v 1. a v 2. rade o najstaršieho syna, žalobca v 3. rade o svojho brata, k tejto strate došlo vo veku nedožitých 19 rokov neb., pričom nebohý mal na prahu dospelosti celý život pred sebou, rodičia stratili osobu, ktorej venovali veľkú časť svojho života, svoju lásku a dlhoročnú opateru, bez možnosti ďalšieho spoločného života.
Pri určení výšky nemajetkovej ujmy u žalobcov súd vychádzal aj z právoplatných rozhodnutí súdov SR, pričom súd poukazuje na právoplatný rozsudok Krajského súdu, Košice, č.k. 9Co/462/2016 zo dňa 21.9.2017, právoplatný rozsudok Krajského súdu Nitra, č.k. 7Co/286/2017 zo dňa 21.6.2018, právoplatný rozsudok Krajského súdu Trenčín č.k.17Co/322/2017 zo dňa 26.7.2018, pričom súd tu poukazuje, že vo všetkých vyššie uvedených rozhodnutiach prebiehalo konanie ohľadne náhrady nemajetkovej ujmy a v týchto rozhodnutiach bola priznaná nemajetková ujma pre rodičov zosnulého pri dopravnej nehode, t.j. otcovi 15 000,- €, matke 15 000,- € a súrodencovi 10 000,- €, pričom sa jednalo o prípady tragického úmrtia dieťaťa rodičom a následnej straty väzieb medzi rodičmi a zosnulým dieťaťom, resp. medzi jeho súrodencami.
Občiansky zákonník nestanovuje maximálnu ani minimálnu výšku finančného zadosťučinenia, ktoré by však malo byť primerané, pričom jeho zmyslom nie je byť finančnou zábezpekou, zdrojom obživy,

ani náhradou príjmu a nemôže tiež viesť k neprimeranému obohacovaniu sa, je súd toho názoru, že výška finančného zadosťučinenia, ktorá bola priznaná súdom, je postačujúca a primeraná vzhľadom na okolnosti prípadu ako aj závažnosť zásahu do nemajetkovej sféry a ustálenú judikatúru v obdobných veciach.

43./ Na základe týchto skutočností mal súd prvej inštancie za to, že žalobcom v 1. a v 2. za primeranú považuje náhradu nemajetkovej ujmy vo výške každému po 10.000,- eur a u žalobcu v 3. rade náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 5.000,- eur a vo zvyšku žalobu zamietol.
Súd prvej inštancie mal za to, že výška sumy, ktorú žalobcovia požadovali z titulu nemajetkovej ujmy zodpovedá okolnostiam, za ktorých k porušeniu práva došlo, pričom pri určení výšky taktiež súd zohľadnil skutočnosť, že žalovaný v1. rade nespôsobil dopravnú nehodu úmyselne, teda nešlo o úmyselné zabitie a preto sumu vo výške 10.000,- eur priznanú žalobcom v 1. a v 2. rade a žalobcovi v 3. rade vo výške 5.000,- eur spolu so škodou priznanou v trestnom rozkaze sp. zn. 5T22/2021 zo dňa 08.04.2021 považoval za primeranú, všetkým okolnostiam týkajúcich sa posúdenia výšky nemajetkovej ujmy, pričom správaním žalovaného v 1. rade došlo k neodčiniteľnej ujme a k deštrukcii rodinných a vôbec interpersonálnych vzťahov a náhrada takejto imateriálnej ujmy v peniazoch, nie je náhradou za život, ale slúži len na zmiernenie následkov vzniknutej ujmy, pričom je samozrejme nepochybné, že žiadna ujma priznaná súdom nie je dostatočná a vzhľadom na spôsobenú ujmu, ani na to, aby nahradila život človeka.
44./ Žalovaný v 1. rade žalobcom žiadnu inú satisfakciu neposkytol, naopak neustále spochybňuje svoju vinu, hoci zaplateniu majetkovej škody, žalovanej v nižšej výške sa nebránil. Súd preto jeho tvrdenia v tomto smere považoval za účelové a tendenčné.
Žalovaný netvrdil a ani nepreukazoval, že by jeho majetkové pomery boli negatívne a na preukázanie svojich majetkových pomerov až do skončenia dokazovania nepredložil a ani neoznačil žiadne dôkazy a preto súd považoval tieto skutočnosti za nesporné.

45./ Čo sa týka žalovaného v 2. rade, súd prihliadol na pomery na strane žalovaného, ktorým je poisťovňa, ktorá vznik udalosti nijakým spôsobom nezavinila, nebola na nej účastná a je subjektom odlišným od pôvodcu zásahu do osobnostných práv žalobkýň (vodiča motorového vozidla). Žalovaný je silným a stabilným subjektom, pôsobiacim v oblasti poisťovníctva, ktorého predmetom činnosti je okrem iného vykonávanie poisťovacej činnosti pre široký okruh poistenia tak ako je vymedzený v Obchodnom registri, a hodnota základného imania spoločnosti žalovaného predstavuje podľa výpisu z Obchodného registra 49.791.000,- eur.
Žalovaný tak dlhoročne poskytuje služby v oblasti poistenia majetku, životného poistenia, neživotného poistenia a je jedným z niekoľkých subjektov v oblasti poisťovníctva na slovenskom finančnom trhu. Výška priznanej náhrady nemajetkovej ujmy tak nie je vzhľadom na pomery žalovaného v 2. rade neprimeraná a nepôsobí likvidačne.

46./ Súd poukazuje, že rozhodol o náhrade nemajetkovej ujmy tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia s poukazom aj na vyššie uvedené rozhodnutia súdov SR v obdobných veciach, ako aj s poukazom na okolnosti, na ktoré prihliadal pri určovaní nemajetkovej ujmy u rodičov a brata neb. a na závažnosť vzniknutej ujmy.
Súd prvej inštancie na úhradu nemajetkovej ujmy zaviazal žalovaných v 1. a 2/ spoločne a nerozdielne.

47./ Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48./ Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49./ Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50./ V predmetnej veci súd priznal žalobcom v 1 až v 3. rade náhradu trov konania v rozsahu 100%, pretože súd žalobe žalobcov čo do právneho základu vyhovel a konštatoval, že im vzniklo právo na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú im súd priznal v uplatnenej výške.
K zaplateniu priznaných nárokov súd zaviazal oboch žalovaných, nakoľko žalobcovia majú v zmysle vyššie uvedeného priamy nárok voči obom žalovaným a to voči žalovanému v 1.rade ako proti osobe,

ktorý škodu spôsobil a v 2.rade z titulu zákonného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Plnením jedného zo žalovaných v rozsahu splnenia zaniká povinnosť druhého žalovaného.
Súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by mal postupovať podľa § 257 CSP a náhradu trov konania žalobcom nepriznať.

51./ Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.
V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP) , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).
Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).
Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania ä § 365 ods. 3 CSP) .
Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.